

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně O. S.

proti

žalovanému **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
se sídlem náměstí Hrdinů 634/3, Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2017, č. j. MV-70255-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně podala dne 13. 10. 2015 u Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky (dále také jako „správní orgán prvního stupně“) žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 ve spojení s § 44a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů ve znění účinném do 9. 12. 2015 (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“, nebo jen „zákon“) za účelem podnikání – účast v právnické osobě.
2. Správní orgán prvního stupně při posuzování žádosti podané žalobkyní dospěl k závěru, že úhrnný měsíční příjem žalobkyně a společně posuzovaných osob neodpovídá požadavkům § 46 odst. 7 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., neboť na základě žalobkyní předložených dokladů bylo prokázáno, že ačkoliv minimální částky, jejíž zajištění je žalobkyně povinna prokázat činí 31 947 Kč, úhrnný měsíční příjem žalobkyně a společně posuzovaných osob byl věrohodně doložen pouze co do částky 7 944 Kč.
3. Správní orgán prvního stupně z uvedeného důvodu žádost žalobkyně zamítl. Proti rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně namítla porušení základních zásad činnosti správního orgánu, vytkla žalovanému i správnímu orgánu prvního stupně, že nevyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu) a dále to, že správní orgán nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch žalobkyně (§ 50 odst. 2 a 3 správního řádu).
5. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že doložila doklady o příjmech z podnikání celé rodiny a výpisy z účtu prokazující příjmy z domovské země, které přesahují částku požadovanou zákonem a smlouvu, která příjmy prokazuje. Příjem žalobkyně ze zahraničí je dán smlouvou, peníze na její účet jsou poukazovány, nikoli však pravidelně. Tuto okolnost žalobkyně nemůže ovlivnit. Žalobkyně trvala na tom, že jde o stálý příjem a její prostředky k zajištění pobytu na území České republiky (dále také jen „republika“) jsou dostatečné.
6. Žalobkyně vytkla žalované, že nezohlednila skutečnost, že na území České republiky má řadu osobních i pracovních vztahů, její rodina má na území České republiky vybudovanu existenci, má zde firmu a byt, manžel i děti zde mají povolen pobyt.
7. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že žalobkyně ke své žádosti předložila výpis z účtu 5600164001/EUR za období od 1. 4. 2015 do 30. 9. 2015, na který má být poukazována mzda uvedená v pracovní smlouvě mezi manželem žalobkyně a ruskou

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

společností NOVATOR. Připisované částky neleze pokládat za stálý a pravidelný příjem. Z dokladů, které žalobkyně předložila v odvolacím řízení zjištěný úhrnný měsíční příjem žalobkyně a s ní posuzovaných osob nedosahuje zákonem požadovanou výši.

8. Žalovaná trvala na tom, že zásady správního řízení nebyly porušeny a napadené rozhodnutí ob stojí i z hlediska jeho přiměřenosti.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Městský soud v Praze v první řadě podané žalobě vytýká absenci konkrétní argumentace i určitou, pochyby vzbuzující nesrozumitelnost.
11. Žalobkyně žalobu formuluje v první osobě, nicméně používá mužský rod, na straně 4 žaloby zmiňuje svou „manželku“. Žaloba je totožná jako žaloba podaná zřejmě synem, či manželem žalobkyně S. S. dne 30. 8. 2017, která byla projednána pod sp. zn. 9A 155/2017.
12. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2020, č. j. 9A 155/2017-32, byla žaloba zamítnuta. V nyní projednávané věci městský soud neshledal důvody, pro které by bylo namíste se odchýlit od závěrů, k nimž ve skutkově obdobné věci dospěl devátý senát zdejšího soudu.
13. Z obsahu správního spisu se podává, že za společně posuzované osoby jsou v případě žalobkyně považováni její manžel S. S. narozený r. X, dále její syn T. narozený r. Y a syn S. narozený r. Z, dále jde o nezletilou dceru žalobkyně M. Žalobkyně k žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 5. 10. 2015 předložila smlouvu o výkonu funkce jednatele společnosti CHANSA DEVELOPMENT s.r.o., žalobkyně jejího manžela a obou synů, které byly vyhotoveny dne 30. 5. 2015, a zápis z valné hromady z téhož dne, na němž byly schváleny odměny za výkon funkce jednatele ve výši 2 400 Kč pro každého z uvedených osob. Žalobkyně dále doložila potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti od společnosti CHANSA DEVELOPMENT s.r.o., a to ve vztahu k vlastní osobě a k manželovi a ve vztahu k oběma synům, přičemž z tohoto potvrzení se podává, že v období od června 2015 do srpna 2015 měl každý z jednatelů společnosti průměrný měsíční čistý výdělek ve výši 1 986 Kč. Žalobkyně dále doložila výplatní pásky za dané období a dále předložila pracovní smlouvu svého manžela ze dne 5. 3. 2014, podle které je manžel žalobkyně zaměstnancem ruské společnosti NOVATOR a je mu vyplácená mzda ve výši 150 000 rublů měsíčně; k tomu doložila mimořádný výpis z účtů 5600164001/EUR a mimořádný výpis z účtů číslo 5600164001/CZK vedených u Raiffeisenbank a.s. za období duben 2015 až září 2015. Z obsahu předložených výpisů z účtu je zřejmé, že na eurový účet přicházejí částky z českého účtu a na korunový účet jsou vkládány vklady v hotovosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. Správní orgán prvního stupně v případě žalobkyně a společně posuzovaných osob stanovil částku životního minima podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona č. 326/19 99 Sb. na částku 13 370 Kč, jako určující částku normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení stanovil částku 18 570 Kč; minimální výši prostředků pobytu žalobkyně a společně posuzovaných osob určil částkou 31 947 Kč. Z dokladů doložených žalobkyní však učinil závěr, že skutečný úhrnný měsíční příjem, který byl věrohodně doložen, činí pouze 7 944 Kč.
15. Žalobkyně v rámci odvolacího řízení uvedla, že její rodina bydlí ve vlastním bytě, kde platí náklady na ubytování, které činí celkem 4 228 Kč, dále uvedla příjmy ze závislé činnosti ve vztahu k vlastní osobě a k manželovi a synům, které dohromady činily částku 7 944 Kč, dále předložila dodatek číslo 1 k pracovní smlouvě svého manžela, jímž byl rozšířen bod 6 pracovní smlouvy a bylo zde uvedeno, že měsíční mzda manžela žalobkyně nemůže menší než 1 000 EUR a bude vyplácena na účet u Raiffeisenbank v České republice, platba měla být prováděna měsíčně.
16. Podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu občanů *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu s ním společně posuzované osoby, je povinen na požádání předložit též její prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu rodiny; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu člena rodiny, je povinen na požádání předložit též jeho prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.*
17. Podle § 52 správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
18. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

19. Účelem a smyslem podmínky doložení úhrnného příjmu v určité minimální výši dle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců je zamezit tomu, aby cizinec žádající o dlouhodobý pobyt, resp. celá jeho rodina, byli předem zřejmou zátěží pro sociální systém České republiky.
20. Městský soud v Praze ověřil z připojeného spisového materiálu, že i po předložení nových listinných důkazů v rámci odvolacího řízení, výše úhrnného měsíčního příjmu žalobkyně a společně s ní posuzovaných osob činí 19 171 Kč.
21. Žalobkyně uvedla údaj o nákladech na bydlení rodiny, avšak své tvrzení nedoložila, za této situace, žalovaný nepochybil, pokud vyšel z částky nejvyšších normativních nákladů na bydlení dle § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, která pro rok 2017 činí 11 244 Kč. Jak žalovaná v napadeném rozhodnutí podrobně osvětlila, součet nejvyšších normativních nákladů na bydlení a životního minima žalobkyně a společně s ním posuzovaných osob představuje částku 24 614 Kč.
22. Žalovaná se zcela odpovídajícím způsobem vypořádala i se zjištěními vzešlými z listin předložených žalobkyní k prokázání jejího úhrnného měsíčního příjmu a s ní společně posuzovaných osob (zejména s mimořádným výpisem z účtu 5600164001/EUR a mimořádným výpisem z účtu 5600164001/CZ za období duben 2015 až září 2015 u Raiffeisenbank, a dále pracovní smlouvou uzavřenou dne 5. 3. 2014 mezi manželem žalobkyně a ruskou společností NOVATOR zahrnující ujednání o měsíční mzdě ve výši 150 000 rublů).
23. V odůvodnění jak prvostupňového, tak i napadeného rozhodnutí je vyložena přezkoumatelným způsobem návaznost zákonných ustanovení, o které opírá správní orgán své rozhodnutí a jsou uvedena i skutková zjištění, na základě kterých správní orgán předmětná ustanovení na případ žalobkyně aplikoval. Soud má za to, že správní orgány řádně odůvodnily výroky svých rozhodnutí a byl zjištěn stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti. V napadeném rozhodnutí jsou konkrétně popsány veškeré relevantní skutečnosti obsažené ve spisovém materiálu i úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů. Správní orgán prvního stupně byl povinen postupovat dle podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců a žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR pro nesplnění zákonné podmínky zamítnout. Soud proto na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaná zhodnotila jak konkrétní skutkové okolnosti, tak i dospěla k odpovídajícím právním závěrům, odkazuje.
24. K otázce přiměřenosti rozhodnutí ve vztahu k zájmům chráněným zákonem o pobytu cizinců se vyjádřila žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak uvedla, v posuzovaném případě nemůže fakticky dojít k nepřiměřenému zásahu do práva žalobkyně na rodinný život, neboť žádosti jejích rodinných příslušníků byly zamítnuty na základě stejné skutkové podstaty.
25. Soud zdůrazňuje, že je ve veřejném zájmu, aby na území ČR pobývali jen ti cizinci, kteří na území pobývají v souladu se zákonnými podmínkami. Právo na rodinný život, jak jej upravuje čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod není

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

absolutní a je zde prostor pro vyvažování protichůdných zájmů cizince a státu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2013, č. j. 8 As 118/2012 – 45). Takto provedené hodnocení přiměřenosti mezi porušením právního předpisu a důsledky vydaného rozhodnutí a veřejného zájmu na nevydání povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území ČR z hledisek uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců považuje soud za zcela dostatečné a odpovídající zjištěným skutečnostem.

26. Žalobkyně v závěrečné části podané žaloby namítala porušení principů správního řízení, aniž by však tento žalobní bod doplnila konkrétními tvrzeními.
27. Městský soud k tomu uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. *rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54*). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobkyně své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
28. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že se správní orgány obou stupňů konkrétními důvody zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě podrobně zabývaly a vyhodnotily je z pohledu zákonem stanovených podmínek. Správní úřady obou stupňů se ve správním řízení zabývaly všemi v potřebném rozsahu shromážděnými důkazy a v odůvodnění svých rozhodnutí se náležitě vypořádaly se zjištěnými skutečnostmi. Skutkový stav věci byl v daném případě zjištěn zcela v souladu s § 3 správního řádu tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona.
29. Na základě tohoto vymezení konstatuje městský soud, že se žalovaný správní orgán v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela podrobně a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil k rozhodujícím namítaným skutečnostem a soud jeho úvahy neshledal v rozporu se zásadami správního uvážení.
30. Městský soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel soud přihlížet z úřední povinnosti. Z tohoto důvodu žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 24. listopadu 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu